

140M. ! КОЛЬ! Я НІ
ИПШ н1кога **ЗусіМ** не
не у спаког Шумел1
а абараняла мяне,
‘Г крыду не дам!»
зла спакойна адпа-
урэшце не пабщца
ши за гасц1ннасць
иоу дамоу. Нягле-
I кампан1я па пера-
гы на другую была
аутойна.

чудоуны чалавек,
яе, як і яна сама,
ixi. Рэдкасць так1я

1Ы «Беларус-і» су-
Паспачувала мне
I яе кватэру, абна-
Як бы там Ні бы-
«1 могучь сказаць
мацнееш духам,
«тау дома Яуге-
да мац1 у вёску,
шавау яе з Днём
арц1ну, што Люда
фауна, па-мойму,
згубтася. Дзяка-
I, у цябе закурыць
1ыші! Я прапана-
и. Збегау. Яна за-
авала мяне чаем
L Скардзашася на
ачэння, што мне
ча была уся ней-
м. За паугадзжы
арэт.

даведауся, што
Вячаслав Адам-
арозава, працы-
орау. I Зміграка
што Барадулж у
чая злыв вершы-
сь. На разв1танне
i Людмше KНiry

>дай дома рабіні
памяц1 Уладз1м1-
ках дэкламавал1
вечаныя яму.
з чай. I раптам
гта тэлефануе».

Не разабрац-
гаюся: «Адкуль
ад Мятлщкага.
?» — «На паха-

И суційшЭу яе. гаворачы. што гэтю дрэнны
настрой пройдзе i усё будзе добра.

«Добра, што вы ёсць, хлопцы», — ка-
зала пра Мятлщкага і мяне. Скардзашася,
што няма сяброу, што усе зайдросцяць,
гатовыя з'есцк На што я сказау: «У вас
на работе добры калектуу, як ждзе». —
«Хлопцы хорошия, я з iMi сябе адчуваю,
як дома». — «Вось пойдзеце на работу і
супако1цесь». — «Добра. Добра, што ты
прыйшоу. Пачаставала б гарэлкай. Ды ця-
пер няма. Сазон1мся пасля. Я вас з MiKO-
лом Мятлщюм і усіх хутка збяру. Пасядз1м,
пауспамжаем. А Люда твая добра малюе.
Яна у цябе вельм1 таленав1тая. Вось здэм
кн1жку Шах, а пасля за ёй — Люду. У яе
верши хорошия, і правшь не трэба».

Я растлумачыу ЯугенI 1ос1фауне, як па-
вес1ць карц1ну. Nanini чаю. Яншчыц была,
кал1 цяпер успам1наю, сапрауды нейкая не
такая, яе нешта непаката, яна хвялявалася.
Першае, што я убачуу у яе на стале на
KухHi, — гэта аркуш паперы з напюаным
вершам. У час размовы я пац1кав1уся: «А
як з прозай? Можа, хутка кн1жка?» — «А
што, табе мae апавяданы спадабалюя?» —
«Спадабалюя». За час размовы яна неяк
прастяглела. «Ну, я пайду. Вам трэба хут-
ка зб1рацца на работу». — «Добра. Пе-
редавай прыв1танне Людзе. Дзякую, што
зайшоу». На разв1танне Яугежя 1ос1фауна
абняла мяне і тройчи пацалавала. Цяпер,
кал1 успам1наю туу сустрэчу, не верыцца,
што Яншчыц няма. Як гэта магло здарыцца?
Згадваюцца радк1, што бt>mі мойн нап1саны
пасля смерц1 Mіхася Стральцова:
«А хто нас наступным пак1не?». I вось...
Яншчыц.

Яугежя 1ос1фауна у час апошняй размо-
вы са мойн казала, што у яе у галаве ужо
некалю дзён паутараюцца адны і тыя ж
вершаваныя радк1. Яна нават гаварыла,
як1я, але я тады не надау iM ан1якага зна-
чэння, але дакладна памятаю, што яны пра
буру, пра вецер, пра трагедью...

29.11.88. У палову12-й гадз1ны пры-
ехау у СП. Неяк было'нават страшна іс-
ц1. Нікол1 не адчувалася такога цяжару
на душы, як сёння. Людзей было яшчэ
мала. Стаяу у дэвярах. Падышла Ала Ка-
напелька: «Вщя, на, пакладз1 кветк1, я не
магу». Я узяу кветю і выкану яе просьбу.
Мяне зауважыу Лёня Галубов1ч. Пайшл1,
закурылк Ад Лён1 даведауся, што гэтая
апошн1я дн1 Яншчыц хадз1ла у чорным і
з усіm разв1талася. Прауда ц1 не — не-

• **наfjutav, I u yeuши гы жыиаш,**
Я! ты нам, самотным, прысвячала,
Шбыта з неба зорку даставала,
Каб без цябе, застаушыся адны,
Праз ноч змагл! дайсц! мы да вясны,
Дзэ зразумец, што ластаука у палёце,
Як водсветы агню у крохм лёдзе...

Л1СТАПАДЫ ЯУГЕН1 ЯНШЧЫЦ

(20.11.1948 — 25.11.1988)

ад свайго першага л'ютапада
да першага верша пра мац1
праз першыя россыпы
л'ютоты і слоу
ты шла у маладой журбе
пригожая і закаханая
светлая як мал'пва
удзень вечаровы

ад першага верша
|шла на голас л\ры
праз снежная грамнцы
берагам Ясельды
берагам сусвету
у пару любов'1 іжалю
дзе снег белы папера
якой ты давяраеш і давяраешся

твая кал'tа з/мъ;
зорнае неба
куды усе **1мкнуща**
непрыручаныя птушю
а ты пушка непрыручаная
i табе на беразе пляча
не быць сагрэтай

i на Ягадным хутары
заусёды ветлае вакно удождж
дзе стрыжы начныя
кл/чуць і кл/чуць сонца

i ты щзеш па свеце
i вяртаешся
да мац1да сябе да сына
у якога свой лютапад

i у шуме жытняга святла
твой шлях бясконцы
да твайго апошняга л'ютапада
як! NiKopі не будзе апошним

BiKTар ШН1P.